

Sygn. akt II CZ 57/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

w sprawie z wniosku J.J.
przy uczestnictwie K.K., [...]
o stwierdzenie nabycia spadku ,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2006 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania K.K.
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 13 lutego 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki postępowania, ponieważ nie spełnia ona wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c.

W zażaleniu pełnomocnik uczestniczki postępowania przyznał, że skarga kasacyjna nie zawiera wyraźnego wskazania czy orzeczenie zostało zaskarżone w całości czy w części, ale zakres zaskarżenia wynika – jego zdaniem – z wniosku skargi kasacyjnej, który zawiera żądanie uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości. Nie było także potrzeby zamieszczenia w skardze kasacyjnej wniosku o jej rozpoznanie, ponieważ „skarga sama w sobie jest wnioskiem o jej rozpoznanie przez Sąd Najwyższy”. W konkluzji zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. zostały wskazane cechy istotne (konstrukcyjne) skargi kasacyjnej. Żadne z wymagań skargi kasacyjnej, o których tam mowa, nie mogą być uzupełnione, a skarga kasacyjna nie spełniająca któregokolwiek z tych wymagań podlega odrzuceniu a limine, bez wzywania zatem do uzupełnienia braków.

Skarga kasacyjna – zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. – powinna zawierać wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie. W piśmiennictwie podkreśla się, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, podobnie jak inne jej wnioski, powinien być wyodrębniony i Sąd Najwyższy nie powinien domniemywać jego istnienia z uzasadnienia powodów przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Również w judykaturze przyjmuje się, że skarga kasacyjna, czyniąca zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., powinna zawierać sformułowanie będące wnioskiem (żądaniem) o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz odpowiadające ustawowym wymaganiom uzasadnienie tego wniosku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2004 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Skarga kasacyjna uczestniczki postępowania nie spełnia omawianego wymagania. Nie zawiera bowiem wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Domniemywanie go z uzasadnienia powodów przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest natomiast – wbrew stanowisku skarżącej – niedopuszczalne.

Wada skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania, polegająca na nie spełnieniu wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., stanowi wystarczającą podstawę do odrzucenia skargi. Nie ma zatem potrzeby ustosunkowywania się do drugiej przyczyny odrzucenia skargi kasacyjnej, ponieważ nie ma ona wpływu – niezależnie od jej oceny – na treść zaskarżonego orzeczenia.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).